

శ్రీరస్తు.

నానారాజన్యచరిత్రము.

ఇది

మచిలీపట్టణస్థ నోబిల్ కళాశాలాంధ్రోపాధ్యాయులును,
చంద్రకాంత, జపానీయము, మాగ్గండ్డేయవిలాసము,
నాసంతిక, ప్రీయదర్శికి, కృష్ణరాయల కొండపీటివిజయము
మున్నగు గ్రంథములకు గర్తలును

వగు

శ్రీరామ్ వీరబ్రహ్మము గారిచే

రచియింపబడి

శ్రీ వేంకటగిరి సంస్థానాధీశ్వరు లగు

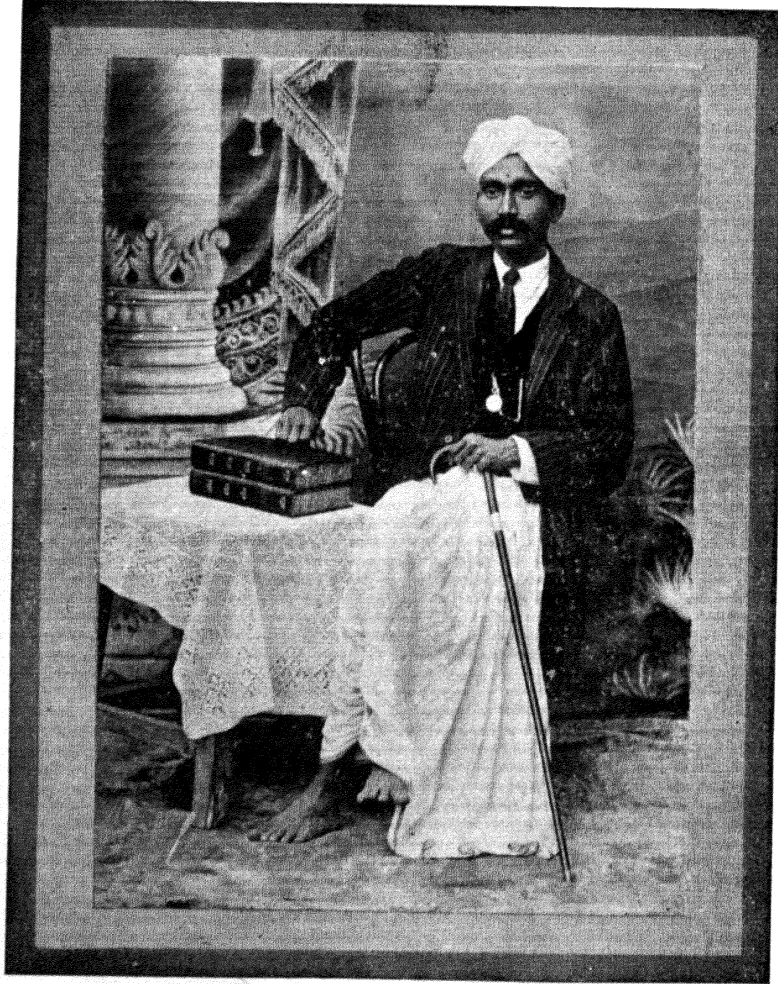
శ్రీ రాజా వెంకటేశి గోవిందకృష్ణయాచార్య బహదరువారి
యంకితమునఁ

బ్రకటింపబడియె.

1918.

[Copy right reserved.]

[PRICE Rs. 3

గ్రంథకర్త:
శ్రీరామ్ వీరబ్రహ్మము, మచిలీపట్నము.

Nana Rajanya Charitramu

Dedicated

Most Respectfully

To

SRI SRI SRI RAJAH VELUGOTI
GOVINDA KRISHNA YACHENDRA
BAHADAR GARU
RAJAH OF VENKATAGIRI

With Kind Permission

BY

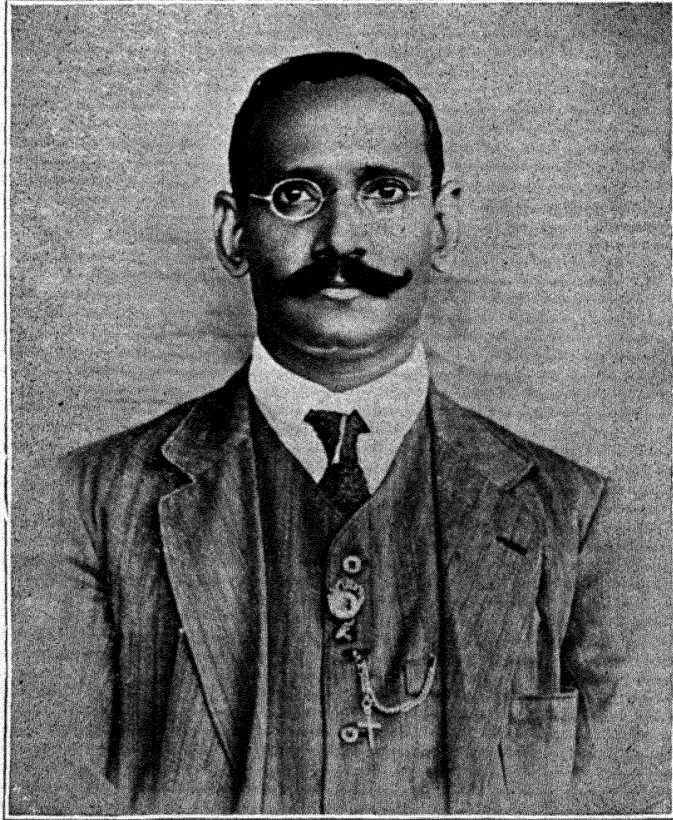
THE AUTHOR.

శ్రీరస్తు.

మంత్రి ప్రెగడ వారినంస్థానము.

ఏలూరు-కృష్ణాజిల్లా.

శ్రీ రాజామంత్రి ప్రెగడ భుజంగరావు బహదర్
జమీందారుగారు.

సీ॥ విద్యత్పభుం డయ్యు ♦ విద్యత్సభల సల్పి
విద్యాంసులను కార ♦ వించు నెవరు?
బహుమతు లిచ్చు సత్పభుం డయ్యు నవధాన
గరిమఁ దా బహుమతుల్ ♦ గాంచి రెవరు?
సత్కావ్యరచనావిశారదుం డయ్యును
గృతికన్యకల వరియించు నెవరు?
రాజేంద్రుఁ డయ్యును ♦ రాజభక్తిప్రపూ
ర్ణత గ్రంథరాజముల్ ♦ వ్రాసి రెవరు?
గర్తపురసత్రనిర్మాణకర్త యెవ్వ
రట్టి మత్రిప్రెగడ నిర్మలాన్వవాయ
జలధిచంద్రుఁ డైతగు శ్రీభుజంగరాణ్ణు
పాలు నాయురున్నతి నీశుఁ ♦ డేలుఁగాతీ॥

శ్రీరాజా మత్రిప్రెగడ భుజంగరావు బహదరుగారు

“సీ॥ అఖిలరాజాధిరాజాస్థానజనహృద్య
విద్యావిహారు లా ♦ ర్వేలవారు
కల్పకబలికర్ణ ♦ కలశార్ణవోదీర్ణ
వితరణోదారు లా ♦ ర్వేలవారు

సజ్జన ప్రవసీయః సతతనిర్వ్యాజహః
 రిపరోపకారు లాః శ్వేలవారు
 ఘనదుర్ఘటస్వామిః కార్యనిర్వహణాద్ర
 వీణతాధారు లాః శ్వేలవారు

గీ॥ విమతగర్వాపహారు లాః శ్వేలవారు” అనియు—

“సీ॥ ఒకచేత గోముఖంః బాకచే శిలీముఖం
 బెవ్వారు ధరియించిః రేపుమీఱ
 నెకవంక వేదంబుః నెకవంక భేదంబుః
 నెవ్వారు దాల్చి రఃహీనబుద్ధి
 నొకకంట యోగంబుః నెకకంట భోగంబు
 నెవ్వారు వరియించిః రిద్దశక్తి
 నెకచో నుపేంద్రునిః నొకచో నురేంద్రుని
 నెవ్వారు నేవించిః రింపుతోడ

గీ॥ నాగ్రహానుగ్రహసమర్థుః లైరి యెవరు
 శాపమునఁ జాపమున శక్తిఁ జూపి రెవరు
 బ్రాహ్మ్యమున యోత్రమునఁ గూడఁ బ్రబలి రెవ్వ
 రట్టివా రాఱువేలవాః రవనియంపు॥”

అనియు సనాతనాధునికకవిపుంగవులచేఁ గొనియాడఁబడిన శ్రేష్ఠమగు నియోగిశాఖయం దుద్భవించి కృష్ణాశాతమీ మండలముల రెంటియందును బ్రసిద్ధము లై యున్న లక్కవరము, జగగారెడ్డిగూడెము, బయ్యనగూడెము, భీల్లుమిల్లి, పెల్ల మొదలగు ముఖ్యగ్రామములకుం బరిపాలకు లై ప్రజలం గన్న బిడ్డల తెఱంగునం గాంచిరి.

వీరిపరిపాలనముక్రింద 48 చతురపుమయిళ్ళ వైశాల్యము గల శ్రుదేశము గలదు. దీనిపై సంవత్సరమునకు రు 50,000 ల యాదాయము వచ్చుచున్నది. ఇంకను గృష్ణా గోదావరీ మండలములయం దచ్చటచ్చట నీవాములు మొదలగు నితరాదాయముగూడ మఱికొంత

వచ్చు చుండును. ఏ టేట దొరతనమువారి కన్ని బాపతులును గలపి మొత్తము రు 10,000 లు పేష్కాషు చెల్లింపఁబడు చున్నది.

ఈవంశమునకు మూలపురుషులగు మంత్రివెగడ గుఱ్ఱాజుగారు కులప్రతిష్ఠలం గాంచి శివపూజాధురంధరు లై బంధుమందారు లయి రనుటకు—

“మ॥ అతఁ డేలూరుపురాన శైవు లట తాః మర్చించినంగాని ము
 న్నితకల్ శంభుని బూజసేయవల దంః చేర్పాటుగా దేవతా
 యతనం బడ్డఁగ నాగ్రహించి యపుడేః యన్యాలయంబున్ లస
 ద్దతిఁ గట్టించి ప్రతిష్ఠఁ జేసె నల మాఃర్కంఢేయగంగాధరు॥”

అను నీపద్యమువలన నెల్లరికిఁ దేట తెల్లము గాఁ గలదు. ఇట్లు దైవకార్యములయందును, రాజకార్యములయందును భక్తిశ్రద్ధలు గలిగి యసమానుండని పలువురిచేఁ గీర్తింపఁబడి భోగదేవేంద్రుం డయిన గురురాజామాత్యప్రభువతంసమునకుఁ గీర్తిరాశియు, నశేష సుగుణభూషణుండును, నాశ్రితకల్పద్రుమమును నగు నప్పలరాజమంత్రిశేఖరుం డుదయించి—

“శా॥ క్రీమంత్రివెగడాస్వయం బవికలఃశ్రీ నొప్పుఁ దజ్ఞాతుఁ డై
 హేమాద్రిస్థిరధైర్యుఁ డప్పలధరాఃధీశుండు వైమానిక
 స్వామిం గన్నడ సేయుభోగమున భూః చక్రంబు పాలించెఁ బ్రో
 డ్దామప్రాభవశక్తి నర్థికులమంఃదారం బతం డల్పఁడే॥”

అను దిగంతవిశ్రాంతకీర్తిం గాంచి మించిన యప్పలధరాకాంతుం డొనర్చిన సకలజనోపయోగంబు లగుకార్యంబు లనేకంబులు గలవు.

“సీ॥ ఏదారిఁ గనుగొన్నః నాదయామయు నన్న
 సత్రముల్ మృష్టాన్నః సమితిఁ బెట్టు
 నేభూమిఁ గాంచినః నాభోగి డించిన
 కొలఁకులు నిర్మలఃజలము లొసఁగు
 నేదిక్కుఁ జూచినః నాదాత ప్రోచిన
 వనపఞ్చు- లుత్కృష్టః ఫలము లీను

నేనేలఁ జుట్టిన ♦ నానేత గట్టిన
దేవళంబులు స్వామి ♦ సేవ లిచ్చు

గీ॥ నేనెలవు మెట్టిననుగాని ♦ యాస్పవాలు
చరిత మానందకంద మై ♦ సజ్జనులకు
వాంఛితార్థంబు లెల్ల సఫలము సేయు
రాజమాత్రుండె యప్పల ♦ రాజవరుఁడు॥”

ఈమహామహునకు వాక్పటుత్వమును, భూభరణిపుణత్వమును సత్యసంధతయు, నుదారధైర్యసాహసంబులును గల భుజంగరాయాభిధేయుండు నందనుడై జన్మించె. అయ్యనఘండు లక్కవరాదిముఖ్య గ్రామపరిపాలకుండై యుండి రాజా బహదూరు బిరుదంబులను సంపాదించి వంశంబునకు వన్నెవెట్టెను.

“సీ॥ నై లింపనైంధవ ♦ నవనవపరిపుల్ల
సారసపక్షి తో ♦ సరస మాఝి
మందరాహార్యనిర్మలతదుగ్ధపయోధి
డిండిరకాండంబు ♦ డిందు పఱచి
పూర్ణిమాచంద్రికా ♦ స్ఫూర్తి విస్ఫుటతర
కైరవసారంబు ♦ గేరడించి
రాజతగిరిచర ♦ ద్రాజశేఖరగాత్ర
కసునీయకాంతుల ♦ గలత పఱచి

గీ॥ దశదిశాభిత్తికాసుధా ♦ దశ వహించి
రాజులు భుజంగరాయ నిర్మలయశంబుఁ
గనులఁ గాంచిన ముద మందఁ ♦ గల్గుఁ గాక
దాని వాక్రుచ్చు నంత మేధావి గలఁడె॥”

కీర్తిసాంద్రుం డగు భుజుకేంద్రుండు బంధ్యాదరణం బనునాభరణభూషితుండును, దానశౌండత యను రూపవంతుండును, నజాతశత్రుత్వం బనుసుగుణసంపన్నుండును నై

“సీ॥ చిన్నమాదేవితో ♦ జిన్నారిపొన్నారి
చిన్నెలు జూపెను ♦ చిన్ననాఁడు

శేషమాదేవి క ♦ శేషవిలాసవి
శేషము ల్జూపె వి ♦ శేషవృత్తి
సీతమాదేవిఁ గాశీతలవాహినీ
శీతభోగంబుల ♦ చేతఁ దనిపె
రంగమాదేవిని ♦ రంగారుప్రాసాద
రంగంబులం దల ♦ రంగఁ జేసె

గీ॥ ఇటు చతుర్వర్గలక్ష్యుల ♦ నెనసి నట్లు
నల్లు రింతులతోడ మనంబు దనియ
భోగదేవేంద్రుఁ డనఁగను ♦ బాలుపు మీతె
నితని సామాన్యవిభునిగా ♦ నెంచ వశమె.”

సకలవేదశాస్త్రీతిహాసపురాణగాథల యందు నిపుణుండై దుష్టశిక్షణశిష్టరక్షణదక్షుండై బుద్ధికౌశలంబునఁ గోటానకోట్లు ధనంబు సంపాదించి, యగణితంబు లగుసౌధరాజంబుల నెలకొల్పి ప్రాభవాధకు లగు రాజన్యులతోఁ దుల్యంబుగ మైత్రి నెరపి జగంబునం బూజ్యతం గాంచెను.

“సీ॥ గోత్రపావనుఁ డయ్యు ♦ గోత్రాధిపతి యయ్యు
భూరిభోగమున గోత్రారి యయ్యుఁ
గమలనేత్రుం డయ్యు ♦ గమలాప్రియుం డయ్యు
నౌదార్యమునఁ గమలారి యయ్యు
దానవీరుం డయ్యు ♦ దానశూరుం డయ్యుఁ
బాలనంబున దానవారి యయ్యుఁ
బురపాలకుం డయ్యు ♦ బురుషోత్తముం డయ్యు
నరిభండనమునఁ బురారి యయ్యు

గీ॥ ననుచు జగదభినుతిఁ గాంచె ♦ నమ్మహేంద్రుఁ
డాకళానిధి యాస్పహార్యుఁ డాప
రాజతద్విజరాజమూర్ధన్యుఁ డాభు
జంగరాజన్యుఁ డాభృత ♦ సజ్జనుండు॥”

“సీ॥ అఖిలవిపశ్చిజ్జనావళి కెడయక
 కాంక్షితార్థము లిచ్చు ♦ కల్పశాఖ
 బహుతరప్రత్యర్థిబంధరసమితికిఁ
 బృథువుష్పభరతచాంపేయశాఖ
 దారిద్ర్యసంతాపతప్తార్థులకుఁ బత్తి
 గురుభరం బైస న్యగ్రోధశాఖ
 యమితఫలంబుల ♦ నాశ్రీతులకు నిచ్చు
 సురుచిరవాసంతచూతశాఖ

గీ॥ చిత్రము భుజంగరాయఁ డి ♦ చెట్టునంను
 మల్లికార్జునపుష్పమతల్లి గల్లి
 భవ్యమంత్రివెగడవంశవనము నెల్ల
 వాసి మీఱంగ వాసింపఁ ♦ జేసె నహహా॥”

ఈ భుజంగనృపాలతీలకంబునకు మల్లికార్జునపుత్రితీలకంబు బుట్టి తండ్రితాతలయశంబులకు వన్నియ వెట్టుటంగాంచి లోకంబున—

“మ॥ బనరక దానము లొక్కచేత నిడ వే ♦ లుండంగదే మల్లికా
 ర్జునరాయండు భుజాసహస్రకముచే ♦ శోభిల్లునో కార్తవీ
 ర్యునిపోల్కెం దగ దానవేళ నిదియేయూహింప నో వాని య
 ర్జునసంజ్ఞాపద మిట్టియర్థమును సంసూచించు నం డ్రెల్లరు॥”

ఈతండు రాజశేఖరుం డై యె ల్లడల నన్న దానసత్రంబులును, భూదానపత్రింబులును నిల్పె. హేలాపురంబున మార్కండేయేశ్వరాలయంబున భక్తిప్రపత్తులు రాజుల వీరభద్రేశ్వరుం బ్రతిష్ఠించె. వెల్లము న్నగుపంటఫాలంతుల ధర్మనియుక్తిం బరిపాలించె. తనపాలనంబున విజయలక్ష్మీం కైకొని విజయలక్ష్మీవరుం డై యేకపత్ని వ్రతస్థుం డనుబిరుదంబు రాజు బహదూరు బిరుదంబులకు వన్నెయు, వాసియుం గల్పింపం బ్రవర్తిల్లు నమ్మహామహుం గీర్తింపఁ దరంబు గాదు.

“సీ॥ ఎవనిపరాక్రమం ♦ బినుప్రతాపముఁ గ్రింను
 పఱప భానుఁడు శీతభానుఁ డయ్యె
 నెవనిదానము కల్పవృక్షంబు మీఱఁగా
 దేవత లెల్ల భూదేవు లయిరి
 ఏసభ్యుకీర్తినదీసంగమంబున
 వార్ధి యిమ్ముహి క్షీరవార్ధి యయ్యె
 నేమహిపాలుండు ♦ భూమిపాలింపంగ
 రాజ్యంబు శ్రీరామరాజ్యమయ్యె

గీ॥ నతఁ డతిగభీరుఁ డతిధీరుఁ ♦ డ త్యుదారుఁ
 డప్రభంగంప్రవాహశుభ్రాంశుహంస
 హీరసీహారఘనసారసారకీర్తి
 మల్లికార్జునరాయాఖ్యమహితమూర్తి॥”

ధర్మాత్మరా లగు శ్రీమహావిజయలక్ష్మీ సహధర్మిణి యై తన సేయుధర్మకార్యంబులకుఁ దో డగుటం జేసి సత్రంబులం గట్టించి యభ్యాతులకు వడ్రసోపేతభోజనంబు లిడి బీదలదుర్భిక్షభయంబు మాన్పె.

అట్టిదానశీలురును, దయాస్వరూపులును, బంధుహితులును, నిజరాజ్యదేవేంద్రభోగులును నగు దంపతులకు సుగుణసంపన్నుండును, సత్యసంధుండును, విద్యావంతుండును, శాంతస్వరూపుండును నగు భుజంగరాయాభిధేయుండు నందనుం డై విరాజిల్లెను. వీరు 1877 వ సంవత్సరమున నేలూరునందు జన్మించి, యేలూరు సి. యం. యస్. హైస్కూలులో వాండ్లీయవిద్య నభ్యసించిరి. చిన్నతనంబునుండియు సంస్కృతాంధ్రభాషాభిలాషు లై తత్తద్భాషలయందుఁ బ్రజ్ఞను సంపాదించిరి. హింసుస్థానీభాషనుగూడ నభ్యసించిరి.

ఈ భుజంగప్రభునిబాల్యంబున రాజ్యంబు కోర్చు అఫ్ వార్డు వారి యాధిపత్యంబున నుండి వీరికి విద్యాబుద్ధు లలవడినపిదప ననగా 1897 వ సంవత్సరము, ఏప్రియల్ 26వ తేదీని రాజ్యంబు నెక్కు

జెప్పిరి. నాటంగోల స్వయముగ ధర్మంబుఁ దప్పక పరిపాలించు చుండిరి. స్వయముగ వీరియాధిపత్యముక్రిందనే పరిపాలనాప్రదేశంబంతయు నుద్యోగిజనంబుల నియమించి కొలిపించి, తొల్లింటి యిజారా పద్ధతిని రైతులయిష్టంబుననే మార్చి రయితువారీపద్ధతిని నెట్టివైషమ్యములును బ్రజలయందుఁ బుట్ట కుండ శిస్తు కట్టిరి. 1907 వ సంవత్సరమున శ్రీరాజావారు తమ పరిపాలనలోని హనుమాన్లంకలో నీటియంత్రము నొకదానిని స్థాపించి రయితుల కుపదేశముసేయునిమిత్తము వేలకొలది ద్రవ్యమును వెచ్చించి పరీక్షలయం దారితేరిన వ్యవసాయపరిజ్ఞాతలను దూరదేశములనుండి పిలిపించి చెఱకు, ఉరల గడ్డలు, వేరుసెనగ, ప్రత్తి మొదలగు పలువిధములగు సస్యములను బయిరుసేయించి జనంబులకుఁ బ్రదర్శించిరి. తమ జమీన్లొఁ బండించుటకు వీలులేని వనప్రదేశములను బహిరంగ మొనర్చి పుడమిని బంటపొలం తిగ నొనర్చిరి. నిర్జనప్రదేశములును, నిర్జలప్రదేశములును నగు మఱికొన్ని తావులయందు గ్రామంబులు గట్టించి జలాధారంబు లేర్పఱచి భూములొసంగి సర్వసంపన్నము లగుస్థలములుగా మార్చిరి. శిథిలము లయిన చెరువులను బరిశుభ్రముగా బాగు చేయించి వానికిందగిన నీటికాలవల వాటంబుగ నెలకొల్పి యనేకప్రదేశముల యందుఁ దూములు మున్నగునాధారంబులు సమకూర్చి రయితులకు మహోపకారం బొనర్చిరి. రయితులకును దమకును నెట్టికలతలును లే కుండుటయే వీరియోగ్య పాలనంబునకు నిదర్శనము.

1900వ సంవత్సరమునఁ గఱపు బాధచేఁ గోయవాండ్రు జంగారెడ్డి గూడెముచుట్టునుంగల గ్రామాదులపయిం బడి బాధించు చున్నతఱి నట్టి కష్టంబును మాన్పుట కై దొరతనమువారు సైనికోద్యోగులఁ బంపఁ దత్సమయంబున శ్రీరాజావారును జంగారెడ్డిగూడెమున నివాసము చేసి కోయవాండ్రుకార్యము నణచువిషయమునఁ జాల సాహాయ్యము దొరతనమువారియంద్యోగిజనంబున కొనర్చుటయేకాక, బందిపోటు రాటునం బడి పాడయిన రాష్ట్రజనంబులలోను జాలమందికి వేల కొలది ధన ముచితముగను, బహులుగను నొసంగి వారి నెల్లర నాదరించిరి.

“నీ॥ బీదసాదలు సేయు ♦ విజ్ఞాపనంబులు
 బింక మింతయు లేక ♦ వినెడివాఁడు
 విని పరామరికచొప్పన వారి వారిలో
 మంచిసైబలను గుర్తించువాఁడు
 గుర్తించి ధర్మపు ♦ గురితప్ప కురువ మై
 యెసఁగుతీరువులు దా ♦ నొసఁగువాఁడు
 ఒసఁగి తా నొసఁగిన ♦ పసమీఱున్యాయముల్
 నడుపఁగా సంతోషపడెడువాఁడు

గీ॥ నిజమునకు తాణ నలువరాణికి తికాణ
 విడుపునకుఁ డెంకి లుబ్ధుల ♦ విఱుచు వంకి
 కరుణకు బిఱారు మేల్రాచసిరి గుఱారు
 తారు సరదారుఁ డా జమీందారుఁ డరయ.”

అని వీరిసద్గుణాతిశయంబుం గూర్చి వే నోళ్ళ నుద్ఘోషించు చున్నారు. మఱియు వీరు గుఱుపుసవారునం దసమానులనుట కీక్రింది పద్యము నుదాహరించెద—

“నీ॥ వల్లంబుపై నెక్కి ♦ వాఁగె వట్టినఁ జాలు
 గోడలు మేడలు ♦ గుప్పలించు
 జాళెంబు గొలిపి దుఁపాళించి వదలినఁ
 బేటలుఁ గోటలు ♦ పెక్కు దూఁకు
 మఱి గరాళించి హుఁమాయించి విడిచినఁ
 దరువులు చెరువులు ♦ కాడు వాఱుఁ
 గల్లెంబు సడలించి ♦ కావతరటు గొల్ప
 గుండులుఁ కొండలుఁ ♦ గూల దాఱు

గీ॥ నార యాస్కందితము వారె ♦ ధౌరితమ్మ
 యారె ప్లుత మారె రేచిత ♦ మహాహ న్గి
 తమ్మనుచుఁ దోడుదొరలు చిత్రమునఁ జాతు
 రతని జుహురాణబహుధాటి ♦ కరిది సాటి.”

వీరు పురాతన మగు వేగాయమ్మపేటజమీందారువారగు మహారాజశ్రీ వాడేవు సుందరప్పగారిమనుమరాలిం బరిణయ మైరి. శ్రీఖాశింకోట పోలవరము జమీందారులకు బంధువులు. ఏలూరు ముని సిపాలిటీలోను, దాలూకాబోర్డులోను, జిల్లాబోర్డులోను గొంతకాలము సభ్యులుగా నుండి దొరతనమువారిచే కారవపత్రముల నందిరి.

“సీ॥ రా జౌట నిజ మయ్యుఁ రశ్మి కాశింపఁడు
 కందు లే దెచటఁ జక్రములఁ బ్రోచు
 నరసింహుఁడేకాని ఁ పరుసముల్ వలుకఁడు
 శాంతి యొప్పెను పుణ్యజనుల నేలు
 ఘనుఁడు వాస్తవ మయ్యుఁ గర్జించి మినుముట్టఁ
 డప్పలు లేవు రాఁయంచ తెనయు
 నినుఁ డంట సత్యంబు ఁ హృదయభేదము సున్న
 సైర్య మెక్కుఁడు చల్లఁదనము నొమ్ము

గీ॥ తాను భోగింద్రుఁ డగుట తథ్యంబె కాని
 క్రిందఁ గ్రాలఁడు నాలుకల్ ఁ రెండు లేపు
 నోట నమృతంబు చిలుకుఁ గఁనుంగొనంగఁ
 జత్రము భజంగరాయ చరిత్రగరిమ.”

అని వీరిచరిత్రమును, గుణాతిశయంబులును దేశంబున నె ల్లాడల వ్యాపించె ననుట కించు కంతయు సందేహములేదు. వీ రేలూరు లోను, బెజవాడలోను నన్న సత్రములును, గోదావరీమండలమునందలి వీరిపరిపాలనలోని వెల్ల యనుగ్రామసమీపమునం గల సావర మను నూర రోగిష్టిజనంబులు నివసించుట కొక సత్రంబును నిర్మించుటయ కాక గుంటూరుపురంబున మిషన్ ఫోషా వైద్యశాలాసమీపంబున రుగ్లజనసౌకర్యార్థంబు ముప్పదికుటుంబంబు లనోన్యస్యసమ్మర్దంబు లే కుండ నివసించుట కనువగు సౌక్య గొప్పసత్రమును నిర్మించి దిగంత ములయందుఁ దమకీర్తిచంద్రికలు వెల్లివిరియు నట్లొనరించిరి.

“సీ॥ చూచెనా సరసార్థ ఁ నూచనాయతి మృగీ
 లోచనాహృదయముల్ ఁ దొలఁచి చూచుఁ
 జూచెనా కనకాభిఁషేచనాయతదృష్టి
 యూచనాగతుల నిం ఁ సారఁ జూచుఁ
 జూచెనా క్రూరాగ్నిఁలోచనాహృతిఁ బరా
 లోచనాహతముగాఁ ఁ నేచి చూచుఁ
 జూచెనా భవబంధఁమోచనానూనవి
 వేచనాశక్తిఁ గాఁన్పించి చూచుఁ

గీ॥ జూపు లన నిన్నిచూపులు ఁ నూడ నేర్పెఁ
 బేరునకు వేయికన్నుల ఁ వేల్పు గాక
 యిట్టిమహిమంబు లతనియం ఁ దేడఁ గలుగు
 నింద్రుఁ డెట్లీకు భుజగమఁహింద్రమఁకికి.”

విద్యావిషయంబున వీరు మొదటినుండియు నాసక్తిగలవారనుటకు వీరు పలుమందివిద్యార్థుల కన్నదానాది సౌకర్యంబు లొనర్చుటయు, నితర దేశంబులకుఁ బలువిధంబులగు విద్యల సభ్యునింఱువారిం బంపి వారి కగు ధనవ్యయమును సహించుటయుఁ బ్రబలనిదర్శనము.

మఱియు వీరు 1899 సంవత్సరము డిశంబరు 31వ తేది భాను వారము మధ్యాహ్నము రెండుగంటలకు వీరిసత్రభవనమునం దష్టావధానవిసోదమును విద్వత్కవిసభయందుఁ గావించిరి. తత్సమయంబున మహామాహోపాధ్యాయ బ్రహ్మశ్రీ కొక్కొండ వేంకటరత్నముపంతులవారగ్రాసనాధిపత్యము వహించి యుండిరి. అవధానంబున శ్రీవారవలీలగ నవధానంబు లన్నింటిని జక్కఁగ నిర్వహించిరి. పరీక్షకు లెల్లరు సరిసరి యనిరి. తర్వాత సభాధిపతిగారు శ్రీవారి యోగ్యతాతిశయంబు సమయసముచితంబుగం బ్రశంసించిరి. మఱియుఁ దమ యానందాధిక్యముం దెలుప శ్రీవారినిగుఱించి తమరచియించిన యమూల్యమయిన బంగారుపద్యంబు లను బంచరత్నంబులం దమరే కఠించిరి. అందలి యొకటిరెండుపద్యముల నిం దుదహరించెద—

బంగారము. “శ్రీహర్షునివలెను † జెలఁగు మీ వందుమా
 శ్రీహర్షుడవె యయి † చెలఁగు చుండు † సిద్ధముగా
 విక్రమాదిత్యుని † వితమున నగు మన
 నీవె త్రివిక్రమసీతి మింతు † నిరుపమతన్
 భోజనియోజను † బాగ డొందు నుండుమా
 భూవిభుధేంద్రుండ † వీవె సుచరిత్రావనతన్
 జయి వయి కృష్ణుని † సత్కీర్తి గనుమునా
 నతని కన్న యభిఖ్య † సలరె దీవె † యతనికన్న
 గీ॥ యత్నమున నేని నిఁ దొరయం గలారె † యావిబుధుల్
 మానవులమాట యేటికి † మణికవి యిట † మాన్యత మై
 యిట్లు లాశీర్వదించు ని † న్నెలమికలిమి † హితముగ నే
 క్షమను గ్రహియింపు రాజభుజంగరాయ † సద్విధేయ.

బంగారము. వాకట్టుఁ గట్టించి † వరలెద వఱు నీవె
 యందఱ కిష్టమృష్టాన్న భుక్తి † హర్ష ముగాఁ
 గట్టెంతు వఱు నీవె † పుట్టంబులనె యెంద
 అను ప్రబంధుం డన † నెనయ ముదము † ఘనుడవు.
 మునుఁగు వేయించుచు † నెసఁగెద వఱు నీవె
 సత్పండితులకును † నాలువులను † జ్ఞాఘ్యముగాఁ
 జేకట్లు కట్టించి † చెలఁగెద వఱు నీవె
 కవివరులకుఁ బైఁడి † కఠియములనె † ఖ్యాతిగదా
 గీ॥ భర్మభూయంత్రములనుస్తం † భన మొనర్చి † వంద్యుడె గూ
 నాప్రభాకరునే యాగి † తఱు యెటువలె † నారసెన్
 యొక్కఁ డిక్కవిమణి సీకుఁ † జిక్కె నిపుడు † చక్కఁగాను
 సత్కవీశ్వరరాజ భుజంగరాయ † సర్వకేయ.”

అని పొగడిరి. తదనంతరము మంచి వెలగల స్వీయము లైన
 రెండుకాశ్మీరపుసాలువుల శ్రీవారికి భూసురాశీర్వచనపూర్వకంబుగఁ
 గప్పి బహూకరించిరి. అంతియకాక, ‘శ్రీమద్విద్వత్కవిరాజునలై

బ్ర॥ మ॥ శ్రీరాజా మంత్రివైగడ భుజంగరావు బహదరు జమీం
 దారువా రష్ట్రావధానబిరుదాంచితు లయి’ రని పేర్కొనిరి. ఆయొప్పి
 దముం గని—

“నీ॥ సిన్నటిమనరాజు † నెగడెను గవిరా జ
 నం గళాపూర్ణుం డనంగఁ గొంద
 అం నెగా దీతఁ డష్టావధానిగఁ దగె
 నిది యచ్చెరువె యంచు † నెంచఁ గొంద
 అది యచ్చెరువె మెచ్చి † యాకవివరునకుఁ
 గవిరత్న మిచ్చె సాల్ల వనఁ గొంద
 అదియెంత వింత పద్యంబులు బంగార
 ములు పంచరత్నముల్ † పాలు పలరెడు

గీ॥ ననఁగఁ గొందఱు భాగ్యవకా † ననఁగఁ గొంద
 టికను బ్రతిసత్కృతి య దెట్లు † నెగడునె కన
 వలయు ననఁ గవిరాజులు † చెలఁగి రంత
 రెండుకన్నులవలె బొల్చి † రొం డొరువులు.”

ఈవిధంబున సభ్యు లానందకందళితహృదయారవిందు లై యు
 న్నతటి రత్నకవిగారికిఁ దిరుగ ననర్ఘ్యంబు లగు సాలుజోడు నెసంగి
 శ్రీవా రాదరపూర్వకంబుగ శారవించిరి.

శ్రీవారు కవితాధోరణి యలవడినపిమ్మటఁ గేవలకవిత్వవిషయ
 ముననే మనస్సును నిర్బంధపఱపక పూర్వకవికృతసంస్కృతాంధ్ర
 గ్రంథముల నామూలాగ్రముగఁ బఠించి వానిసారముం గ్రహించిరి.
 పఠించుటయేకాక యుత్తమగ్రంథములలో నెన్నికం గన్న పద్యరాజం
 బులఁ గంఠస్థంబుగ నొనరించుకొని సమయస్ఫూర్తిగఁ బఠించు చుండు
 నలవాటు గలవారు. బాల్యంబునుండియు గ్రంథరచన యం దారితేరి
 సద్గ్రంథనిర్మాణమునకుం గడంగినవారు. వీరు శ్రీవిక్టోరియామహారా
 జ్ఞిగారిచరిత్రమును వసంతకుసుమ మనుప్రబంధంబుగ రచియించు
 నప్పు డిట్లు తాము తమగ్రంథరాజమున నుడివి యున్నారు—

సీ॥ కవిత నా నున్నాడకల్ప మి యది గల్గ
 సాగింప కుండంగ ♦ శక్య మగునె
 యది నాకు విద్యల ♦ నభ్యసించుచు నుండఁ
 గల్గి బాల్యంబుతోఁ ♦ గలసి కొఱతఁ
 గన నీయ కుంట శృంగారరసప్రవా
 హిని నలనాటకమును మొద లగు
 గ్రంథముల్ రచించి ♦ కాలాంతరమున స
 త్కవికావ్యరత్నముల్ ♦ గాంచి యందు

గీ॥ ధ్వనిరసచమత్క్రి యాదుల ♦ మనము నంటి
 నా యపాండితి రసవిహీనత మొద లగు
 లోపము లెఱింగి గ్రంథవిలోకనమ్మె
 కర్జముగఁ గొంతకాలము ♦ గడపి మఱియు.”

మంజువాణీముద్రాక్షరశాల నొకదాని స్థాపించి జీర్ణములు కా
 నున్న యనేకము లగుబురాతనసంస్కృతాంధ్రగ్రంథముల నుద్ధరించి,
 ముద్రింపించి సర్వజనోపయోగముగఁ బ్రకటన మొనరించి న ట్లీదిగువ
 పద్యమువలనఁ దెలియుచున్నది—

“గీ॥ సంస్కృతాంధ్రకృతుల్ గొన్ని ♦ చదువఁ జదువ
 వాని యం దభిలాష మనూన మగుట
 ఘనత మంజువాణీపత్రికాముఖమునఁ
 బ్రకట మొనరించు చుంటిని ♦ వానిఁ బడప.”

ఈవసంతకుసుమమును రచించుటకుఁ బూర్వమే యనేకగ్రంథ
 ముల నొనర్పిరి.

“సీ॥ లోకానుకారసమాకలితంబుగా
 నలవరించితి రాజహంసి యొకటి
 కమనీయమృదుకథారమణీయ మై యుండ
 రచించితిని మనోరమ యొకండు

వారనాటీమఘ్నభావంబు లెఱిగింపఁ
 గావించితిని వారకాంత యొకటి
 కల్పమంబుల నెల్లఁ ♦ గడకొత్తఁగా రచిం
 చితిని మార్కండేయశతక మొకటి

గీ॥ యమరఁ దారావళులును బ్రహ్మసనములును
 జేసి యష్టావధానంబుఁ ♦ జేసి వేడక
 మఱియు విక్టోరియా రాజ్ఞీమహితచరిత
 చంపువును జేయఁ గడగితి ♦ నింపుగులుక.”

అని శ్రీవారు రచించినపోల్కిఁ దమకవితాశయ్య పరిపాకదశం
 జెందినయనంతరం బింపుగుల్కు నాటకంబు లెన్నియో రచించి
 క్రైస్తవవేదగ్రంథ మగు బైబిలును రసవంత మగువైలిని బద్యకావ్య
 ముగ నెక్కయత్కృష్టగ్రంథమును రచించి సర్వపండితాదరణమును
 వహించిరి. కారవార్ధంబుగ లార్డు బిషప్ (Lord Bishop) దొరగారు
 శ్రీవారి కొక స్వర్ణమయాలంకారచిహ్నము (gold Locket) నొసంగి
 సన్మానించిరి.

వసంతకుసుమమును రచించునప్పటికే పూర్వరాజస్యచరిత్రంబు
 లన్నియుఁ బండితులచే గ్రంథస్థము లగుటంజేసి—

“మ. ధరిణి బూర్వమహీశసత్కథలు పెద్దల్ కావ్యము లేయుటక
 విరచింపం దొరకొంటి నే నిపుడు శ్రీవిక్టోరియా రాజ్ఞీస
 చ్చరితం బాధునికావనీపతులలోఁ ♦ జర్పింపఁగా నీమెకో
 సరి యకావారు లభించు టబ్బురము శశ్వత్కీర్తిసంపత్తులక.”

అని రాజభక్తియు—

“శా॥ ఆరాజ్ఞీమణిసచ్చరిత్రమును గావ్యంబుక రచింపంగ నే
 నారంభించితి సాహసించితిఁగదా ♦ హాసాస్పదం బొదునో
 శారీనాథుఁడు వంశదై వతము మార్కండేయశంభరండు నా
 కారాధ్యుండయియుండ బెగ్గిలఁగ నేలా యిందుమున్ను గాక”

అని దైవభక్తియుఁ బ్రకటించుచు నేతద్దంధము నాస్వామివారి కే యంకిత మొనర్చిరి. పదంపడి శీజార్జిప్రభువువారి పట్టాభిషేకసమయ నూచకంబుగ నాటిదినుంబున భక్తజనాహ్లాదంబుగ భక్తనులభుండగు మార్కండేయేశ్వరస్వామివారిమండపముంగట్టించి యుత్సవంబు నెరపిరి.

ఈ యుదారసాహసవిద్యాసంపన్నుం డగుభుజగేద్రుం డిరువది యేడుపద్యకావ్యంబులను, బదినాటకంబులను, బదునాలుగువచనకావ్యంబులను, మూఁ జాంగ్లేయగ్రంథంబులను రచించెను. ఇతరపండిత కవులచే రచియింపఁబడిన తొమ్మిదిగ్రంథములకుఁ గృతినాఘఁ డైతత్తద్ద్రంధకర్తల ఘనంబుగ గౌరవించెను. మఱియు వీరు పదునేను పురాతన కవికృతకావ్యరాజంబుల నచ్చొత్తించిరి.

1903 సంవత్సరపు జనవరి 1వ తేదిన శ్రీ యెడ్వర్లుచక్రవర్తిగారి పట్టాభిషేకమహోత్సవసమయమున శ్రీవారి విద్యాపరిశ్రమముం గూర్చి సంతసించి శ్రీదొరతనమువారు గౌరవపత్త్రంబు నొకదానిని మహాసీయున కొసంగిరి.

1910వ సంవత్సరమున కొల్లూరు విబుధవిద్యాసంపర్థనీసభ కును 1916వ సంవత్సర మున గుంటూరులో జరిగిన యైదవసంవత్సరచెన్ను పురాంధ్రసాహిత్యపరిషత్సహోత్సవసభకును సగ్రాసనాధిపత్యమును వహించిరి.

శ్రీవారు రచించిన గ్రంథములలోఁ గొన్నింటిని దొరతనము వారు పాఠశాలాపఠనగ్రంథములుగా నంగీకరించి యున్నారు.

1909వ సంవత్సరమున శ్రీవారికి బావమఱుగులును, దొడ్ల మపేటజమీందారులును నగు శ్రీరాజా వాడేపు విశ్వసుందరరావు బహద్దరు జమీందారువారి పరిణయోత్సవసమయమున బందరులో నొక విద్యత్కవిపండితసంఘముం గూర్చి శ్రీ భుజంగరాయబహద్దరు జమీందారువారు చాల సత్కరించి విశేషఖ్యాతి నందుటయేకాక 1913వ సం॥ డిశంబరున వీరి ప్రథమపుత్రికారత్న వివాహసంతోషసమయమునఁ

గూడ నొక గొప్పవిద్యత్కవిపండితసమావేశముం జేసి మితిలేని ద్రవ్యమును విద్యావిషయ మై సంతోషపూర్వకముగ వినియోగపఱచి తత్కవికృతపద్యరత్నంబుల నెల్ల నొక యుద్ద్రంధముగాఁ గూర్చి కవుల జీవితములతోఁ గూడ ముద్రింపించి రెండువందలముప్పదిముగ్గురు పండితకవులకు నాగ్రంధముల నుచితముగా నెసంగి వారి యశాదార్యమును బ్రకటించిరి. తత్సమయంబునఁ గవినిచయంబున కొనర్చిన బహుమానంబులు వేనోళ్ళ నుద్ఘోషింపంబడియె. ఆవివాహ మైదుదినములు నే యింటఁ జూచిన నేలూరునందుఁ బండితకవులతో నిండి యుండెను. అప్పుడు శ్రీవా రొనర్చిన యన్నదానముం గూర్చి గొప్పగఁ జెప్పకొననివారే లేరు.

“క॥ రాజాభుజంగరాడ్కవి భోజుఁ డహా! దేవదుండుభుల మ్రోగించెన్ | భూజనములఁ బూజనముల | భోజనములఁ దనిపి ప్రథమపుత్రిక పెండ్లిన్.”—అనిమహాకవీంద్రు లెల్లరునై కకంఠ్యముగఁ గొనియాడిరి. మఱికొందఱు కవీంద్రులు తమయానందాతిశయంబులను బట్టఁ జాలక—

“చ. కల రిల నెంద రేని నృపకాంతు లుదారులు మిమ్ము మించి ప్రోజ్జ్వలదురు దేశదేశపరిపాలనముం బొనరించు నట్టి నే తల నొక రైన నిట్లు కవిలౌదరముం గనిచే కవీట్టరి త్రలఁ బ్రచురింప నెంచిరి నారాధిప! సత్కవి వీవ యశాటచేక.”

ఇ విధమునఁ బలువురు పలువిధముల సీన్యపాలోత్తముని గుణగణంబుల నెన్ని కొనియాడి యున్నారు. అప్పుడు కాదు; ఇప్పు డేని యీసుగుణరాశిని సంతోషపూర్వకముగాఁ బండితులు ఫలాపేక్షను గా కుండఁ బొగడి రచించినపద్యంబుల నన్నింటిని జేర్చి ముద్రింపించితిమా యొకయమూల్య మగు నుద్ద్రంధము గాక పోదు.

ఈ రాజన్యని ప్రథమపుత్రికాపరిణయోత్సవమునకుఁ జాలదూరమునం గల హైదరాబాదు, మైసూరు, గంజాము, విశాఖపట్టణము, నెల్లూరు, చెన్నపురి మున్నగు ప్రదేశములనుండి పండితు లేతెంచిరి. వచ్చినపండితుల కెల్లరకు బహుమానముల నెసంగుటయే కాక ప్రయాణంబునకు రాకపోకల కయినధనం బంతయు నొసంగిరి.

“సీ. తావకసత్కీర్తి ధావశ్యమున కోడి

యిందుచింబము కళాహీన మయ్యె

నీధైర్యరమఁ గాంచి ధలువక చలియించి

వైశాఖగరి పరిభ్రమణ మందె

నీదానవిఖ్యాతి నెగడినభీతిచే

సురమహీంజము తోటకరకుఁ జేరె

క్షమ నీకు సాటి రాకయె యచలం బయ్యె

ననని యింతయుఁ గంప మందఁ దొడఁగె

గీ. నీసమానుఁడ వీవె యా భాసమాన

నిర్మలసుకీర్తి భుజగావహీపమా?

సారసుకవిసమాజమంభారభూజ

మంత్రివెగడసద్వంశమండనంబ.”

అని బహుభంగుల గుణరత్నాకరుం డగు భుజంగరాయరత్నాకరపాలకుం గొనియాడి పండిత లాశీర్వదించిరి.

ఇట్లే శ్రీవారు తమద్వితీయపుత్రికావివాహోత్సవమునం గూడ సర్వపండితమండలంబును కారించి నిద్యాభోజం డని యెల్లరుం గొని యాడ యశశ్చంద్రికల నెల్లడల వెదజల్లిరి.

శ్రీవారు విద్యాభిమానంబును లోకమునకు వెల్లడించుటయేకాక దొరతనమువారియెడఁ దమకుం గలవిశ్వాసమును విక్టోరియాతారావళి, వసంతకుసుమము, విక్టోరియాస్వర్గయాత్ర, కారొనేషన్ ఓడ్డుమున్నగు గ్రంథములే తెలుఁ గలవు. శ్రీజార్జిచక్రవర్తిపట్టాభిషేక సమయమున నీ కారొనేషన్ ఓడ్డు గ్రంథములను బదివే లచ్చువేయించి కంటికిఁ గాన్పించిన ప్రమాణపునకు నెసంగిరి. తత్పట్టాభిషేకోత్సవసందర్భమున వీరికి దొరతనమువారు దర్బారుపతకమును కారవపూర్వకముగ నొసంగిరి. ఈ కారొనేషన్ ఓడ్డు నందలి ముఖాంతపద్యముల రెండింటి నీక్రిందఁ బొందుపరచెద.

“శా. శ్రీమేరీరమణీకటాక్షరుచినఁమ్రూభూతదిక్పాలక

స్తోమానంతకిరీటదీధితిప్రజాస్తోక పమోదోర్మిక్ల

భూమికాంతనితాంతశాంతియును సోమ్ముల్లాఁగ ఖిల్లీపురీ

సామాజ్యంబువహించుజార్జికిడుతన్ సమ్మోదముల్ వేదముల్.”

మ. స్థిరకారుణ్యయశఃపయోధి వయి బ్రహ్మస్విగ్వంశభూషుండ వై

గురుధర్మాభిరతుండ వై సమధిః క్రోధైకసంహర్త వై

పురుకుత్సు న్నలునిం బురూరవుని రాముం గార్తవీర్యార్జునున్

భరతుం బోలి సమస్తభూవలయ మందం బొప్పు బాలింపుమీ.”

ఈ కుశాగ్రబుద్ధులగు శ్రీరాజానా రేలూర నొకరత్నకంబళముల నేయు కార్థానాను నెలకొల్పి మంచిమంచిపనివాండ్రచే జిత్రవిచిత్రము లగురత్నకంబళముల నేయించి చిత్రవస్తుప్రదర్శనసంఘంబులకుం బంపి యనేకము లగు కారవపతకముల నంది పేరంది యున్నారు. వీరు నేయించిన రత్నకంబళములను జెన్నపురి దొరతనమువారు పనివాని తనమునకు మెచ్చి పుచ్చుకొను చుండెడివారు. ఇంకను నమెరికా, యింగ్లండు మున్నగు ప్రదేశములకుం గూడఁ బంపుచుండెడివారు.

ఇప్పటికి సుమా రిరువదిసంవత్సరములక్రిందటనే యనఁగా 1897 వ సంవత్సరమున శ్రీవారు శారవావిలాస పుస్తకభాండాగారము నొకదానిని తమభవనంబున నుంచి యున్నారు. 1918 సంవత్సరము జనవరి 1వ తేదీని శ్రీరాజా భుజంగరాయ పుస్తకభాండాగారమును పేర శ్రీవారిసౌధంబున నొకసెద్దచావడి (హాలు) కట్టించి సర్వజనోపయోగంబుగ నుంచిరి. ఈపుస్తకభాండాగారమున సంస్కృతాంధ్రాంగ్లేయగ్రంథములు 3000 లకు మించి యున్నవి.

పరోపకారప్రవణమతులును, విద్యాభిమానులును, నిగర్వచూడామణులును, సర్వసద్గుణసంపన్నులును, నుదారస్వభావులును, ప్రబాహ్మశాస్త్రభువులును నగు శ్రీరాజా మంత్రివెగడ భుజంగరాయ బహద్దరు జమీందారువారు చిరాయువులై పుత్రపౌత్రసంపద్రాజుచే భోగదేవేంద్రులై యాచంద్రార్కస్థిరయశోభిరాములై పురుషోత్తమఖ్యాతి నుల్లసిల్లుదురుగాతమనిత్రికాలములయందును భగవంతుని బ్రార్థించుచున్నాను.